

vastagságban egy vastag, laza habarcsos omladékréteget találtunk, amelynek alján a falból származó nagyobb kövek feküdtek. Alatta már a római kori vékony humuszréteg került elő, amelynek tetején tetőtégla töredékek feküdtek. Az egykori humuszréteg leletben különösen gazdag volt. Benne nagy mennyiségű csont- és kerámia-töredéket, egy kidobott csontfésű darabjait valamint egy tegula töredéken bekarcolt játéktáblát találtunk. Mindez arra utal, hogy a humuszra a kikötőerőd használata során nagy mennyiségű hulladék került.

MRÁV ZSOLT

132. Dunaszekcső, Várhegy, Török-lyuk (Baranya megye) Ő, Ró, Ú

2003. július 7–12. között végeztünk kutatást az 1860-ban a löszbe vájt járatban. Cél a mesterséges járat alakjának feltérképezése, valamint rendeltetésének és korának megállapítása volt. A függőleges akna alját elér-tük, oldalfülkáját végleg kitisztítottuk. A vízszintes járat betöltésének eltávolítását folytattuk, de az eredeti padlót elérni sehol nem tudtuk.

Rendeltetését tekintve kizárhatjuk a pinceként való használatot. A kemény löszbe vájt, viszonylag nagy mennyiségű anyagmozgatással járó munka csak a védműrendszerhez való kapcsolódás feltételezését engedné meg. Megváltoztatva azonban tavalyi véleményünket a barlang rendeltetését már nem egy védműrendszerhez kapcsolódó víztározóban jelöljük meg. A barlang kutatásunk előtti állapota ugyanis egy természetes módon keletkezett, löszben előforduló, valószínűleg eredetileg is széles litoklázis mesterséges kitágításának, majd több hullámban történt visszatöltésének – visszatöltődésének eredménye.

Korát tekintve tehát teljes egészében újkori alakulat, melynek betöltésében másodlagos helyzetű őskori, római kori, elsődleges helyzetben pedig újkori leletek voltak.

A leletek a BMMI Régészeti osztályának gyűjteményébe kerültek. A lelőhelyen az eredeti állapotok a Duna-Dráva Nemzeti Park Igazgatósága egyetértésével visszaállításra nem kerültek, viszont a barlang bejáratát vasráccsal újra lezártuk. A lelőhely tehát újkori (1711 utáni).

Munkatárs: Pozsárkó Csaba.

GÁBOR OLIVÉR

133. Dunaszentgyörgy, Vörösmarty utca 8. (Tolna megye) N

Az 1960-as évek feltárásaiból (B. Horváth Jolán 1961, Kelemen Márta 1966) ismert népvándorlás kori temető területén a Vörösmarty u. 8. számú ház telkén parkosítás közben újabb sír került elő. Az udvar szintjéhez mérve 40 cm mélységben, az É-D-i iránytól néhány fokkal eltérő tájolással, lábbal délnek fekvő, nyújtott vázat találtam. Koponyája hiányzott. Melléklete egy kb. 5 cm

átmérőjű vaskarika a medencén, valamint egy vas kés- penge a bal kézfejtől lefelé, a combcsont mellett volt. A lábfejnél marha(?) csontokat találtam.

VIZI MÁRTA

134. Dunaújváros, Rácdomb (Fejér megye) B, Á, Kú

Az Intercisa Múzeum 2003. október 22. és december 4. között megelőző feltárást végzett a dunaújvárosi Rácdombon, a Mohácsi utca 7. számú ingatlanon (2146/1 hrsz.). Az ásatást az tette szükségessé, hogy a tulajdonos a telek északi részén új házat akar építtetni.

A mintegy 16×17 méteres felületen végzett feltárással megerősítette azt a korábbi megfigyelést, hogy a Rácdomb északi fele a neolitikus és bronzkori megtelepedés korában mintegy 3–3,5 méterrel magasabban volt az őskori települések szintjénél. Ennek megfelelően őskori rétegeket nem találtunk, mindössze néhány gödörből került elő a nagyrévi és a Vátya-kultúra leletanyaga. A területet a későbbiek során is elsősorban földnyerőhelynek használták, a bolygatottságra jellemző, hogy a felület legnagyobb részén 1 méteres mélységig 20. századi feltöltést találtunk. Alatta a korábbi 18–19. századi feltöltés helyenként 1 méter vastagságban fedte az igen változatos felszínt. 1,5–2 méteres mélységben Árpád-kori, illetve 17–18. századi kemencék kerültek elő. Kb. 10 m²-es felületen sikerült megfogni a 17–18. századi járósínt, amelyen megmaradtak egy nyíltszíni kemence maradványai, illetve a körülötte elhelyezkedő cölöplyukak és egy gödör. A telek É-i oldalán az 1950-es években épített, kb. 2 méter magas támfal elbontása során 6–8 m³, a rómaiak által Intercisába szállított budai mészkövet találtunk. A kőanyagot az Intercisa Múzeum kőtárában helyeztük el.

Az ásatáson részt vett Haraszi Gabriella és Késmárky Rita restaurátor.

KESZI TAMÁS

135. Dusnok határa (Bács-Kiskun megye) Sza, Á, Kk

2003 decemberében végeztünk terepbejárást a Dusnok és Nemesnádudvar között tervezett gyorsforgalmi út mintegy 10 km hosszú nyomvonalán 200 m szélességben. Munkánk során tíz új régészeti lelőhelyet találtunk, ezek közül öt belesik a nyomvonalba, öt pedig a nyomvonal közelében helyezkedik el.

Mart-háza-dűlő: A nyomvonalától mintegy 100 méterre Északra, egy ÉNy–DK irányú, a környezetéből enyhén kiemelkedő dombhat északi oldalán gyűjtöttünk néhány edénytöredéket, nagy szóródásban (50×80 m). Sűrűsödési pontot nem tudtunk megfigyelni. A gyér számú leletanyag finoman iszapolt, korongolt, vöröses színű, 16–18. századi, kisméretű töredékekből állt.

Szúnyogosi-dűlő: A nyomvonal és a tőle északra húzódó patak között hoszan elnyúló ÉNy–DK irányú